

som to dievča dostať z hlavy. Bol som si istý, že je dcérou Johna Ferriera, lebo som ju videl vychádzať z jeho domu. John sa priateľil s mojím otcom.

Večer som k nemu zašiel a on mi rozpovedal ich príbeh. V roku 1847 sa s rodinou pridala k malej skupine smerujúcej na západ, kde by

krásou a jazdeckým umením, ale keď sa usilovala prejsť pomedzi stádo volov so zúrivým pohľadom a dlhými rohmi, zrazu ju tie zverry obstúpili. Jeden z volov musel pichnúť jej koňa rohom, pretože ten sa vzopäl a hrozilo, že ju zhodí zo sedla. Situácia sa mohla skončiť smrťou, tak som jej chytil koňa a pretlačil si cestu pomedzi stádo.“

Hope sa pomrvil na stoličke a čakali sme, kým sa opäť rozhovorí.

„Zdalo sa, že vyviazla bez zranenia. Vrátil som sa k svojim druhom a pokračovali sme v ceste za hľadaním striebra, ale nevedel

A black and white illustration of a man climbing a tall wooden ladder. He is wearing a dark suit jacket, light-colored trousers, and dark shoes. He is reaching up with his right hand to a higher rung of the ladder. The ladder is positioned vertically on the left side of the page.

a všimol si rebrík opretý o stenu, vedúci k jednému z oblokov na druhom poschodí. Keď prešiel okolo, obzrel sa a videl, ako po rebríku schádza muž. Kráčal tak sebavedomo, že ho mladík pokladal za nejakého robotníka. Spomína si, že mal červenú tvár a dlhý hnedý kabát.“

Letmo som pozrel na Holmesa. Opis vraha sa presne zhodoval s jeho predstavou, ale v tvári sa mu nezračilo žiadne zadostučinenie.

dokorán a pri ňom ležalo schúlené telo muža v nočnom úbore. Na ľavom boku mal bodnú ranu. A teraz prichádza tá najzvláštnjšia časť. Hádajte, čo bolo nad zavraždeným?“

Po tele mi prebehli zimomriavky a vlasy mi vstali dupkom, keď Holmes povedal: „Slovo RACHE napísané krvou.“

„Presne tak,“ potvrdil Lestrade.

RACHE

Na tom zločine bolo niečo také bezcitné a metodické, že hoci som si na bojovom poli vedel zachovať chladnú hlavu, teraz som mal pri pomyslení naň nervy napnuté do krajnosti.

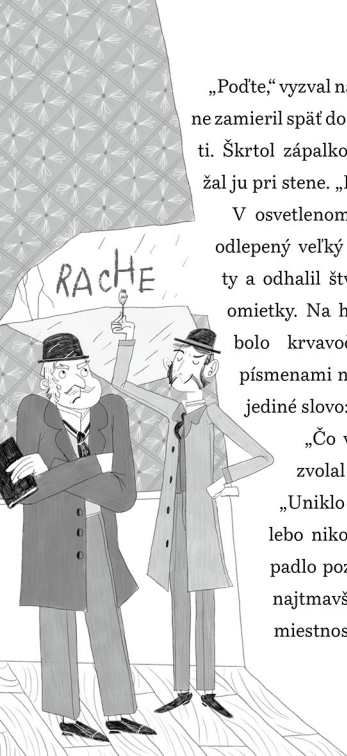
„Vraha však videli,“ pokračoval Lestrade. „Skoro ráno tadiaľ prechádzal cestou do mliekarne chlapec, čo roznáša mlieko,

„Podťe,“ vyzval nás a chvatne zamieril späť do miestnosti. Škrtol zápalkou a podržal ju pri stene. „Pozrite!“

V osvetlenom kúte bol odlepený veľký kus tapety a odhalil štvorec žltej omietky. Na holej stene bolo krvavočervenými písmenami načmárané jediné slovo: RACHE.

„Čo vy na to?“ zvolal detektív.

„Uniklo nám to, lebo nikomu nenapadlo pozrieť sa do najtmavšieho kúta miestnosti. Vrah

Stamford sa na mňa ponad pohár čudne zadíval.

„Ešte nepoznáte Sherlocka Holmesa,“ poznamenal. „Možno vám ako stály spoločník nebude vyhovovať.“

„Prečo nie?“

„Ale nič, to ja len tak,“ dodal rýchlo. „Má trochu čudné nápady, ale je to slušný človek. Vynikajúco sa vyzná v chémii a rád získava rozličné všeobecné vedomosti. Nevieť však, v akom odbore plánuje pracovať.“

„Už ste sa ho na to pýtali?“

Stamford pokrútil hlavou.

